

Arrest

**nr. 38 070 van 3 februari 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

**In eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar
minderjarig kind, X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X**

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid**

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 1 februari 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 januari 2010 houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 januari 2010.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 februari 2010 om 15u00 .

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verzoekster, vergezeld van haar minderjarige dochter, vroeg op 10 augustus 2009 asiel aan.

Op 9 oktober 2009 werd met toepassing van de Europese Verordening nr. 343/2003 aan Griekenland verzocht haar over te nemen. Griekenland reageerde niet binnen de vereiste termijn op dit verzoek en werd bijaldien verantwoordelijk om verzoeksters asielaanvraag te behandelen.

Op 27 januari 2010 werd haar een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum betekend.

Dit is de bestreden beslissing.

2. Met toepassing van artikel 39/82, §§ 1 en 2 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de eerste voorwaarde betreft, bepaalt artikel 43, §1 PR RvV dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft een uitzonderlijk en ongewoon karakter. De toepassing van deze procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum. Om deze redenen moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid evident en dus op het eerste gezicht onbetwistbaar zijn. De procedure kan daarom slechts aangewend worden in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens. Deze bewijslast is tweeledig: de verzoekende partij moet aantonen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en dat zij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid is opgetreden.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen gegeven aanbrengt waarom de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zou komen. Er is immers tegen verzoekster geen enkele dwangmaatregel uitgevaardigd met het oog op haar repatriëring, waarvoor geen datum bepaald werd (zie in die zin RvS 2 maart 2005, nrs. 141.510 en 141.512).

Vermits de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond moet het verzoek worden afgewezen.

3.1. Verzoekster voert aan dat de uitwijzing van kandidaat-vluchtelingen naar Griekenland in het kader van de Dublin-verordening aanleiding heeft gegeven tot tegenstrijdige rechtspraak van de Raad, zodat op grond van artikel 39/6, §3, vierde lid juncto artikel 39/12 of minstens op grond van artikel 39/6, §3, derde lid juncto artikel 39/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vereist is dat onderhavige zaak wordt verwezen naar de algemene vergadering.

3.2. Vermits geen uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond is het verzoek tot verwijzing naar de algemene vergadering niet dienstig. Overigens stelt de Raad vast dat de organisatie van een

terechtzing van de algemene vergadering onverenigbaar is met de verplichting om, in een procedure waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van een beslissing gevorderd wordt, op korte termijn uitspraak te doen en aldus de bepalingen van artikel 39/82, § 4, tweede lid van voormelde wet van 15 december 1980 na te leven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,	kamervoorzitter,
mevr. N. VERMANDER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. VERMANDER.

F. HOFFER.